

Kolme Hengellistä wirttä.

Tulewaisen elämän toiwosta.

1. Tulewainen autuus mull' toiwosja lienee,
Jesús sen werelläns' ansainnut on,
Jesús sen werelläns' ansainnut on.
2. Golgatan wuorella kivulla juurell':
Perjantai-päiwä! se pitkä häll' lie. :;
3. Hän otti pois synnin ja maksoi niin tyhni,
Ett' welka-kirja pois pyhitti' jo on. :;
4. Eill' kaikki on tähtett' ja kaikki on päätett',
Sun janas, O Jesu! sen todistaa niin. :;
5. Eill' helwett' on särjett' ja kärkeen pää poljett',
Jo woitto on kuolelta takasin tuotu. :;
6. O ääretön woitto ja tahoahan lahja!
Jont' Jesuksen werinen woitto on tuon'. :;
7. Eill' suljettu taivas on totisesti' awatt'
Juur', Jesu! sun werisen woittoesi kautt'. :;
8. Mun perintö-osan' on totisesti' tossa,
Jont' Isä mull' omakseni antan' jo en. :;
9. Hän on mun Herran', kuin kuoli tott' lerran,
Synteini maksoksi Golgatan mäell'. :;

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

10. Hän on mun toivoni totisesti juuri;
 Sill' werelläns' omaksensa ottan mun on. :;
11. Ja se on juur' totta, että Jeesus pois ottan'
 Du syntini, weskani kiroukseni. :;
12. Mun toivoni perustus yksinäns' juuri
 Du Herra Jeesus ynn' werensä kans'. :;
13. Noh! eikös sitt' taiwaaassa siaa mull' lienee,
 Sill' itseppä Jeesus sen todistanut on, :;
14. Näin kuuluwilt' sanoilt', näin kalleilt' ja jaloilt'
 Taiwaaassa sian teille valmistau tott'. :;
15. Oi! kiitetty, Jesu, mun toivoni juuri,
 Mun autuu'n ja perintö-ösani juuri! :;

Kiitos laulu Taiwaaassa.

1. Karitsalle kiitost' kuulkaan,
 Miljoonitten laulawan;
 Tuhansitten weisun raikkaan,
 Joll' ei ole wertoja.

2. "Kiitos olkoon karitsalle",
 Nää on laulun säweleet,
 Tästä tulee taiwas tähteen,
 Täää on säwe'll', kielellem".

3. Sama weisu aina laikaa,
Ympäri Isän istuinta,
Karitsa on uhri ainoa,
Eikä muuta laiwata.

4. Nistystä yhtä kantaa,
Isälle ja Pojalle,
Pojaan kirkkaus nähdä saadaan,
Isän kunnia ilmenee!

5. Pojaan Jumalunden woiman,
Herran hengelt oppivat
Samalta myös kuulleet owat:
Hän on sama ainiaan.

6. Laulu fiell' on ihmeellinen:
Kun he "aamen" alkawat,
Popa luulis laulun laata,
Waan on wasta alkua.—

Crowirsi!

1. Sifaret ja Weljet!
Kuin Herrassa tääll' kulkee,
Meitä Jeesus ain' on lähellä;
Ja Weljiksens' me tuntee,
Waihl' eräämm' toijistam',
Niin Jeesus kanssam' kulkee
Ja weljiksseen ain' me tuntee. ∴

2. Pijan saamme kuulla sanoman,
 Raiko Mlämme jo tulee,
 Täällä noutaan häihin Morsiantt',
 Kott' hän omaksens tuntee,
 Oi riennua emm' taida verrata,
 Kuin täällä jo meidän tuntee,
 Ja täällä wieraas maas kanssaur' jo kulkee. ::

3. O pian päivät katoowat,
 O pian saamur' sinu' tulla,
 Kusj' khyneleitt' ei pirohda,
 Waan laulu launis kuullaan:
 Siell' laulun aine on karitsa,
 Jont' olemm' haawottanut,
 Mutta yljäskemme saanut, ::

4. O Jesju tartu käteemme;
 Ja waaroist' johdattele,
 Sun luokses taiwaan jatamaan,
 Juuri maahan autuahan,
 Mä sallii seuramm' wähentyä
 Eit' tiellä surkastua,
 Waan kaikfia luokses auta. ::

Arvo H. Nurmen
 Tampere - Kirjasto

Tampere,

Emil Hagelberg'in ja kumpp. kirjapainossa, 1871.

W. G. Marthin'in Enstannuksella,

Näytetty: F. E. Zernberg.